

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΙΑΥΛΕΙΑΣ (ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ)

Περὶ τῆς μονῆς ταύτης, ἣτις ἐρημωθεῖσα μετὰ βίον πολλῶν αἰῶνων ἀνασυνεστάθη περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ὅπως καὶ περὶ ἄλλων τῶν ἴδιον φερόντων ὄνομα ἐρημοκκλησιῶν τῆς περιφερείας ταύτης, ἔχουν γίνει ἀρκεταὶ ἔρευναί, ἰδίως περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ ὀνόματος αὐτῶν καὶ τοῦ περιφῆμου λίθου τῆς Διαυλείας - ἐκ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας¹, χωρὶς νὰ καταλήξουν αἱ ἔρευναι εἰς θετικὸν συμπέρασμα. Παραπέμπων διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν μελέτην τοῦ Λάμπρου, δίδω εἰς τὴν δημοσιότητα χειρόγραφον τοῦ 1780, τὸ ὁποῖον παρέχει ἀρκετὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἱστορίας τῆς μονῆς καὶ τῆς περιφερείας, ὧς καὶ γενικωτέρας σημασίας πληροφορίας περὶ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγγράφη². Ἐκ τοῦ χειρογράφου μανθάνομεν τὸ καὶ ἄλλοθεν γνωστὸν ὅτι, ἡ μονὴ ὑπήχθη ὑπὸ τὸ Σινᾶ ἐπὶ Πατριάρχου Σαμουήλ³. Ἡ ὑποταγὴ ὑπὸ τὸ Σινᾶ ἦτο εὐνοϊκὴ, διότι τὰ ὑπ' αὐτὸ ὑπαγόμενα μοναστήρια ἀπῆλθον ἐξαιρετικῶν προνομίων ἀπαλλασσόμενα παντὸς δοσιμάτος καὶ βάρους⁴. Μετ' ὀλίγα ὅμως ἔτη ἡ μονὴ κατεστράφη λόγῳ τῆς ἐκρήξεως τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1770, ὅτε ἐπανεστάτησε καὶ ἡ Στερεὰ Ἑλλάς, ἣτις καὶ ὑπέστη ὡς καὶ ἡ Πελοπόννησος, τὰς διαρπαγὰς τῶν Ἀλβανῶν, οἵτινες «ἐξεγύμνωσαν τὸ μοναστήριον τελείως»⁵, οἱ καλόγηροι ἐπανῆλθον μετὰ τὴν

¹ Νέος Ἑλληνομνήμων, 1 (1904) 172 κ. ἐ. ὅπου ἡ βιβλιογραφία.

² Τὸ χειρόγραφον ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν μου ὁ συμπολίτης κ. Νικ. Δημητρίου, τῆς Ἐταιρείας Παπαστράτου, δι' ὃ καὶ τὸν εὐχαριστῶ.

³ Οὗτος ἐγένετο εἰς δύο περιόδους Πατριάρχης: α' περίοδος 1763-1768, β' περίοδος 1773-1774 (Γεδεών, Πατριαρχικοὶ πίνακες, 657, 663. Παπαρηγόπουλος, Ἱστορ., Εβ. 213). Ἡ Ἱερουσαλὴμ ὑπήχθη ὑπὸ τὸ Σινᾶ κατὰ τὴν πρώτην πατριαρχεῖαν, κατὰ τὸ ἔτος 1766 (χειρόγρ. σελ. 7 στ. 8. Κ. Παπαμιχαλοπούλου, Ἀνέκδοτα ἐγγραφα καὶ ἐπιγραφαὶ τῆς ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ μονῆς: ΔΙΕΕ, 7 (1910-1918) 499, 502-505.

⁴ Χειρόγρ. σελ. 7, 18, 29. Ἀμάντου, Οἱ προνομιακοὶ ὀρισμοὶ τοῦ Μουσουλμανισμοῦ ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν, Ἑλληνικά, 9 (1936) 104 κ. ἐ. Παπαμιχαλοπούλου, Ἐνθ. ἀνωτ.

⁵ Χειρόγρ. σελ. 1 στ. 10. Περὶ ἀρπαγῶν τῶν Ἀλβανῶν βλ. Βορτσέλα, Φθιώτις ἡ πρὸς νότον τῆς Ὁρθρουοῦ κ.τ.λ. Ἀθῆναι 1907, σελ. 379-381. Ν. Ἑλληνομν. 7 (1910) σελ. 238, ἀριθ. ἐνθ.(μῆσεως 451, σελ. 239 ἀριθ. ἐνθ. 454, τόμ. 16 (1922) σελ. 420 ἀριθ. ἐνθ. 12 καὶ 14. Σάθα, Τουρκοκρατομένη Ἑλλάς, Ἀθῆναι 1869, 482 κ. ἐ. 523 κ. ἐ., Πουκεβίλ, Ἱστορία τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστ. μετὰφρ. Ζαφειροπούλου, Ἀθῆναι 1890, τ. Α'. 35-38. Τσοποτοῦ, Γῆ καὶ Γεωργοὶ τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν, Βόλος 1912, σ. 143 κ. ἐ. Παπαρηγόπουλου, Εβ. 196 κ. ἐ. ΔΙΕΕ Νέα σειρὰ 1 (1928) 58, 66, 67, 69, 72-73, 75. Αὐτ. 2 (1885) 22 κ. ἐ. Χαράγματα ἐπιγραφικὰ... ὑπὸ Κ. Ζησίου, καὶ σελ. 111 κ. ἐ. Σ. Λάμπρου, Ἱστορικά σημεῖωματα.

ἐκδίωξιν τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἐξήτησαν, ἵνα εἰς Σιναΐτης ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα τῆς ἐπανεκδόσεως τῶν φερμανίων τῆς μονῆς. Τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ζητήματος τούτου ἀνέλαβεν ὁ γράψας τὸ κατωτέρω χειρόγραφον πατὴρ Γεράσιμος, τὸ ὁποῖον κυρίως εἶναι κατάστιχον, δηλ. βιβλίον ἐξόδων. Ὡς τοιοῦτον ἔχει σημασίαν τινά, διότι μᾶς δίδει ἀριθμούς, τόσον διὰ τὰς τιμὰς τῶν ταξειδίων ὡς καὶ διὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι κατὰ τὸν πρῶτον κατάλογον τὸ μεγαλύτερον ποσὸν διετέθη διὰ πεσχελίκια¹ καὶ ἄλλα δῶρα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς ἀρμοδίους πρὸς ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῆς ὑποθέσεως. Οὕτως ὁ Γεράσιμος ἐμοίρασε πεσχεσία εἰς τοὺς ἀρχοντας καὶ ἀγαθες καὶ ὅπου ἔκανε χρεῖα, διότι οὗτοι ἠδύναντο νὰ προβάλουν διαρκῶς δυσκολίας, ὡς καὶ μὲ τὸν Γεράσιμον ἔγινε. Καὶ κατὰ τοῦτο τὸ χειρόγραφον ἔχει ἀξίαν, διότι μᾶς δεικνύει τὸν τρόπον καὶ τὰς μεθόδους πρὸς ἀπόκτησιν φερμανίων. Ἐπίσης μᾶς δίδει καὶ ἀρκετὰς πληροφορίας διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς μονῆς, ἥτις ὑπήγετο ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Ταλαντίου².

Τὸ χειρόγραφον ἀποτελεῖται ἀπὸ 66 φύλλα σκληροῦ χάρτου, ὧν εἶναι γεγραμμένα μόνον τὰ 16, ὡς καὶ αἱ δύο τελευταῖαι σελίδες. Τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἄγραφον. Εἶναι στερεῶς ἐπενδεδυμένον καὶ ἐξωθεν ἐπὶ τοῦ χονδροῦ χαρτίνου σταχώματος ἔχει ἐπικεκολλημένην μεμβράνην. Τὸ μήκος τοῦ χειρογράφου εἶναι 0,16 καὶ τὸ πλάτος του 0,10. Ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ὄψεως φέρει τὴν ἐπιγραφὴν: «Τὸ παρὸν βιβλίον ἐδόθη μοι ἐπὶ ἀποδείξει ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τοῦ ὄρους Σινᾶ. Πρωτοσύγκελος Κωνσταντίος Γεωργίου Σιναΐτης». Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως γράφεται: «Τὸ παρὸν κατάστιχον εἶναι τοῦ μακαρίτου πάτερ Γερασίμου ὁποῦ ἀπέθανεν εἰς Λεβαδίαν καὶ ἃς στέκεται εἰς φύλαξιν εἰς κάθε καιρὸν ὡς ἀναγκαῖον».

Τὸ κατάστιχον διατηρεῖται ἄριστα. Σελίδωσιν δὲν εἶχε, ἢ δὲ ὑπάρχουσα ἐτέθη ὑπ' ἐμοῦ. Εἰς τὴν σελ. 2 ἔχει ἀποξεσθῆ 1 1/2 στ. εἰς δύο σημεῖα, τρεῖς δὲ εἰς τὴν 3 σελ., ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Γερασίμου, ὡς δεικνύει ἡ συνέχεια.

Τοῦ χειρογράφου τὰς πολλὰς ἀνορθογραφίας δὲν διετήρησα.

¹ Πεσκέσι (δῶρον), ἦτο κατ' ἀρχὴν τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐπληρώνετο ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων κατὰ τὴν ἀναγόρευσιν των καὶ τὸ ὁποῖον ἦτο ἀνάλογον μὲ τὴν περιφέρειαν τῆς Ἐπισκοπῆς των (X. Μ α υ ρ ο π ο ὕ λ ο υ, Τουρκικὰ ἔγγραφα ἀφορῶντα τὴν Ἱστορίαν τῆς Χίου, Ἀθῆναι 1920, 36, 43). Τῆς καταβολῆς ἑνὸς ποσοῦ δὲν ἀπῆλλάσσει οὔτε ὁ Πατριάρχης μετὰ τὸ 1467.

² Πολλὰ σχετικὰ περὶ τῆς μονῆς ἔγγραφα κατὰ τὴν ἐνδιαφέρουσαν ἡμᾶς περίοδον περιέχει ὁ ὑπ' ἀριθ. 1719, ἢ κατ' ἄλλην ἀρίθμησιν, 2080, κώδιξ τῆς μονῆς Σινᾶ. Ἐπιθι τὰ ὑπὸ Θ. Β ο λ ῖ δ ο υ σημειωθέντα ἐν σ. 201, 208, 210, 211 τοῦ παρόντος τόμου. Περὶ τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τῶν ἐπισκόπων Ταλαντίου ἴδε Δ. Κ α μ π ο ὕ ρ ο γ λ ο υ, Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων τόμ. Β'. Ἀθῆναι 1890, 268-69, 275-77, 280-81 πβλ. καὶ Ν. Β ἔ η, Συμπλήρωσις εἰς τὸ Corpus der griech. Urkunden. Byzant. Zeitschrift 15 (1906) 463.

| Ἐν ἔτει 1780 Ἰουλίου 10: Αἴγυπτος.

Τὴν σήμερον ἐδιορίσθηκα παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ παρὰ τῶν πατέρων τῆς ἱεράς Συνάξεως, νὰ πηγαίνω εἰς Λειβαδίαν εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Παναγίας Ἱερουσαλήμ ὀνομαζόμενον, κείμενον εἰς χωρίον Δαύλειας, τὸ ὁποῖον μὲ τὸ νὰ ἀφιερῶθῃ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος ἤδη πρὸ χρόνων ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου κὺρ Σιμουήλ, ὁ ὁποῖος τὸ ἐκύρωσεν διὰ σφοδροῦ γράμματός του καὶ βασιλικῶ ὄρισμοῦ. Ὅμως ἀπερνώντας μερικὸς καιρὸς, κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ Κύριος, ἀνοιξεν ὁ πόλεμος τοῦ Μορῆως καὶ ὤρμησαν οἱ Ἀλβανῖτες κατὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ μοναστηρίων. Τότε ἐφθασαν καὶ εἰς τὸ ῥηθὲν μοναστήριον καὶ τὸ ἐξεγύμνωσαν τελείως. Τὸ ἀφῆσαν καὶ οἱ πατέρες ἔρημον καὶ διεσκορπίσθησαν ἔνθεν κἀκεῖθεν, ἕως ὅπου ἐτελείωσαν οἱ ἀγάπες καὶ τότε ἐσυνάχθησαν πάλι | καὶ συναχθέντες ἅπαντες καὶ συλλογιζόμενοι ἀλλήλοις τί μέλλει γενέσθαι, εὐρέθη εὐλογον παρὰ πάντων (... πρῶτη ἀπόξεσις) νὰ ἀνακαινίσουν πάλι τὰ φερμάνια¹ καὶ νὰ διορισθῇ εἰς τῶν Σιναιτῶν πατέρων, διὰ νὰ κάμῃ τὰ φερμάνια ἡτζρά² καὶ νὰν τὸ κάμῃ ζάπτη³ καὶ οὕτως ἐκίνησάν τινες ἐξ αὐτῶν, ὃ τε ὁ ἡγούμενος πάτερ κὺρ Γρηγόριος καὶ ὁ προηγούμενος πάτερ κὺρ Δοσίθεος καὶ ὁ πάτερ Χρῦσανθος καὶ ἐπῆγαν εἰς Βασιλεύουσαν ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ κὺρ Σωφρονίου⁴ εἰς τὸν ἅγιον καθηγούμενον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου κὺρ Κύριλλον Σιναιτῆν (... δευτ. ἀπόξεσις) καὶ ὁ ἡγούμενος παρακινούμενος παρὰ τοῦ παναγιωτάτου καὶ παρὰ ἄλλων τινῶν καὶ οὗτος ἔκαμε νέον φερμάνι μὲ ὑπόσχεσι ὅτι νὰ πηγαίῃ εἰς ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ Μησύρι⁵ μὲ τὸ φερμάνι εἰς τὸ Μησύρι στήν Τζουβανία μὲ γράμματα εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ εἰς τοὺς πατέρας καὶ ἐὰν εὐρεθῇ εὐρεθῇ εὐρεθῇ (τρὶς) εὐλογον ἅς διορίσουν καὶ ἑξαρχον | ὅποιον εὐρουν εὐλογον· καὶ οὕτως ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Ματθία. Παραγενόμενος ὁ ἄνθρωπος εἰς Αἴγυπτον καὶ διαβάζοντας τὰ γράμματα ἐπὶ Συνάξεως εὐρέθη εὐλογον παρὰ πάντων ὅτι νὰ πηγαίνω ἐγὼ εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἑξαρχικῶς, νὰ διαβάσω τὰ φερμάνια εἰς τὴν Λειβαδεία νὰ τὰ κάμω ἡτζρά, νὰ κάμω καὶ τὸ μοναστήριον ζάπτη, καθὸ μετόχιον τοῦ Σινᾶ ὄρους (... τρίτη ἀπόξεσις) καὶ οὕτως ἔβαλα μετάνοια. Ὅθεν ἄρχισα νὰ ἐτοιμάζωμαι καὶ νὰ ψουνίζω τὰ

σ. 1

σ. 2

σ. 3

¹ Ἡ ἀνανέωσις τῶν φερμανίων ἦτο ἀπαραίτητος, ὄχι μόνον ἂν ἡ μονὴ ὑπῆγετο ὑπὸ ἄλλον ἢ ἂν κατεστρέφετο, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκάστην ἀλλαγὴν Σουλτάνου. Μαυρόπουλος, Ἐνθ' ἄνωτ., 200 κ. ἑ. Πολλάκις διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν γαιῶν ἐπλήρωνον 10% ἐπὶ τῆς ἀξίας. Τσοποτός Ἐνθ' ἄνωτ., 65 κ. ἑ.

² Ἡτζρά = ἐκτέλεσις.

³ Ζάπτη = ἐπικύρωσις.

⁴ Τέως Ἱεροσολύμων, ἦτο Πατριάρχης Κων/πόλεως ἀπὸ 1774-1780, ἀποθανὼν τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1780. Γεδεών, Πατριαρχικοὶ Πίνακες, 664 κ. ἑ. Παπαρηγόπουλου, Ἰστ. Ἑλλ. Ἐθνους (Ἐκδ. Ἐλευθερ.) Εβ 212. πίναξ. Ν. Ἑλληνομνήμων 7 (1910) 244, ἀριθ. ἐνθυμ. 471.

⁵ Αἴγυπτον.

χρειαζόμενα και εις ἔνδειξιν τὰ γράφω κατ' ὄνομα ὅλα τὰ ὅσα ἔξοδα ἤθελαν με ἀκολουθήσουν εις πεσχελίκια, εις ναύλους, εις ἀγώγια και εις τὴν κομπάνια τῆς ζωοτροφίας μας.

	Ἐν πρώτοις εις τὸν καφεῖ ἔδωσα	γρόσια	.56:
	εις τοὺς κιασέδες και φιλιτζάνια	γρόσια	.24:
	εις τὰ σινεκλίκια και κομπολόγια	γρόσια	.18:
			<u>0.98:</u>
σ. 4	εις τὴν ζάχαρι και τὰ κουφέτα ἔδωσα	γρόσια	.23:
	και εις 8 ράσα νήλδ (;) ἔδωσα	γρόσια	.46:
	ἔγιναν αὐτὰ ὅλα ὁμοῦ σοῦμα	γρόσια	.168:
	Ναῦλο ἕως Ραχήτι ἔδωσα	γρόσια	.009:
	ἀγώγι ἕως εις τὴν Ἁλεξάνδρα	γρόσια	.016:
	ναῦλο ἕως εις τὴν Χίο ἔδωσα	γρόσια	.050:
	ναῦλο ἕως εις τὴν Ἄνδρο ἔδωσα	γρόσια	.010:
	ναῦλο ἕως εις τὴν Ἀθήνα ἔδωσα	γρόσια	.016:
	ἀγώγι ἕως εις τὴν Λειβαδία	γρόσια	.018:
	ἔγιναν και αὐτὰ ὅλα σοῦμα	γρόσια	<u>.119:</u>

Και ἀπὸ τὸ Μησύρι ἕως εις τὴν Λειβαδία ἔκαμα ἔξοδα εις τὴν ζωοτροφίαν μας εις ὅλα τὰ χρειαζόμενα διὰ καθαροῦ καταστίχου και ἔγιναν ὅλα τὰ ἔξοδα σοῦμα γρόσια .76: ὁποῦ ἔγιναν ὅλα ὁμοῦ γρόσια .3 6 3: Αὐτὰ εἶναι ὅλα τὰ ἔξοδά μου ὁποῦ ἔκαμα ἀπὸ τὸ Μησύρι ἕως εις τὴν Λειβαδία εις πεσχελίκια, εις ναύλους, εις ἀγώγια και εις τὴν ζωοτροφίαν μας.

Γεράσιμος Πρωτοσύγκελλος Σιναίτης και ἔξαρχος.

- σ. 5 Τῇ 26 | τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἡμέρα Σαββάτου, ἔφθασα εις τὴν Λειβαδιαν και τῇ ἐπαύριον ἦλθαν και οἱ πατέρες ἀπὸ τὸ ἅγιον μοναστήριον τῆς Ἱερουσαλήμ και ἀσπασθέντες ἀλλήλους ἐδοξάσαμεν τὸν ἅγιον Θεὸν και τῇ Παναχράντῳ Αὐτοῦ Μητρὶ ὁποῦ εὐωδόθημεν ἐν ὑγείᾳ και εὐφράνθημεν ἅπαντες ψυχικῶς και σωματικῶς και τὴν Δευτέραν ἐμοίρασα τὰ πεσχεσία μου εις τοὺς ἄρχοντες και εις τοὺς ἀγᾶδες ἐκεῖ ὅπου ἔκανεν χρεία και τὴν Τρίτη ἐπῆγα πρὸς χαιρετισμὸν τοὺς, οἱ ὅποιοι ἄς εἶναι καλὰ με ἐδέχθησαν περιχαρῶς. Καὶ ἐρευνῶντάς με, πόθεν, ποῦ, και πῶς και διατί παραγέγονας ἐνταῦθα, ἐγὼ τοὺς εἶπα τὸν σκοπὸν μου, πόθεν και πῶς και διατί ἦλθα, οἱ ὅποιοι με ἐξήτησαν τὸ φερμάνι νὰ τὸ διαβάσουν νὰ ἰδοῦν ἂν ἴσως και εἶναι ἰσχυρὸν και ἡμπορῶ νὰ κάμω τίποτας. Δὲν ἔλειψα και ἐγὼ εὐθύς τὸ ἐνεχείρισα και
- σ. 6 τὴν Τετράδη πάλιν ἐπῆγα και τοὺς ἀντάμωσα, οἱ ὅποιοι με | ἀπεκρίθησαν οὕτως ὅτι τὸ φερμάνι μου δὲν εἶναι ἰσχυρὸν και δὲν κάνω τίποτες και ἄς μὴν κοπιᾶζω. Ἐγὼ δὲ τοὺς ἀπεκρίθην: Ἄρχοντες, ἐγὼ εἰμι ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸ ἅγιον μοναστήριόν μου περὶ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως και χωρὶς νὰ

διαβάσω τὰ φερμάνια μου εἰς τὴν βυσιλικὴν κρίσιν δὲν ἠμπορῶ νὰ φύγω ἀπ' ἐδῶ, ὅτι παιδεύομαι βαρέως παρὰ τῶν Σιναιτῶν, καὶ ἂν δὲν κάμω τίποτας πάλιν δὲν ἠμπορῶ νὰ φύγω ἕως νὰ γράψω, καὶ ὅ,τι μὲ ἀπεκριθοῦν ἔτιζη θέλω κάμω, ἢ ἄλλο φερμάνι μὲ στέλνουν ἰσχυρότερον τούτου ἢ μὲ σηκώνουν ἀπ' ἐδῶ. Ἐτιζη μὲ αὐτὸ μὲ ἔδωσαν ἄδειαν καὶ ἐπήγα εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀντάμωσα τὸν κατὴν μὲ τὸ πεσχέσι μου, τοῦ ὁποίου τοῦ ἔδειξα τὸν ἀχτιναμὲ¹ καὶ τὸ φερμάνι καὶ συνομιλῶντας μὲ λόγον του πολλά, ὁ καδῆς εὐθὺς ἔστειλε καὶ τοὺς ἔφερren ὄλους καὶ ἀγαῖδες καὶ ἄρχοντες καὶ διαβάζοντας ὁ καδῆς τὸν ἀχτιναμὲ πρῶτον ἔπειτα τὸ φερμάνι τοὺς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε: Τί λέγετε | ἔσεῖς περὶ τούτου; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀγαῖδες σ. 7 καὶ εἶπον: Ἐμεῖς καὶ τὰ δύο τὰ προσκνυοῦμεν καὶ περὶ τῶν Σιναιτῶν δὲν ἔχομεν λόγον νὰ ὀμιλήσωμεν, μάλιστα καθὼς μᾶς γράφει ὁ Προφήτης εἰς τὸν ἀχτιναμὲ του νὰ τοὺς περιπιοῦμεθα καὶ νὰν τοὺς κἀνωμεν καὶ ἱκράμι² περὶ διὰ τῆς Ἰερουσαλήμ τὸ μοναστήρι, πῶς εἶναι ἔκπαλαι Σιναιτικὸν δὲν τὸ ἠξεύρομεν μῆτε ἡμεῖς, οὔτε ἡ βασιλεία τὸ ἠξεύρει. Ἐγὼ δὲ τοὺς ἀπεκρίθην πῶς εἶναι νέον ἀφιέρωμα πρὸ δέκα πέντε χρόνων, καθὼς διαλαμβάνει καὶ τὸ βασιλικὸν φερμάνι. Μὲ εἶπον: Ἐπειδὴ καὶ εἶναι νέον ἀφιέρωμα, μᾶς φέρνεις ἕνα φερμάνι νὰ διαλαμβάνῃ πῶς εἶναι νέον ἀφιέρωμα καὶ σᾶς τὸ χαρίζει ἡ βασιλεία νὰ εἶναι καὶ αὐτὸ ἀσῦδοτον, ὡσπερ καὶ τὰ ἄλλα μετόχιά σας; Τότε οὐδεις λόγος, κάμε τὸ ζάπτη, μὰ τώρα ὄχι. Καὶ μὲ τοῦτον τὸν λόγον ἔμεινεν ἡ δουλειά μας κρεμαστὴ ἕως νὰ γράψω εἰς τὴν Πόλιν νὰ τοὺς φέρω τὸ | φερμάνι ὁποῦ ζητοῦν καὶ ἔτιζη ἐγύρισα εἰς τὸ μετόχίον μου σ. 8 συλλογίζόμενος τί μέλλει γενέσθαι καὶ στοχαζόμενος ἀποφάσισα νὰ στείλω μερικὸν πατέρα τοῦ μοναστηρίου εἰς Βασιλεῦσαν μὲ γράμματα καὶ διὰ ζωσῆς φωνῆς των νὰ φανερώσουν τὴν ὑπόθεσιν ὄλην καταλεπτῶς, νὰ κάμουν τὸ φερμάνι καθὼς πρέπει καὶ νὰ ἐλθοῦν νὰ τὸ φέρουν. Καὶ οὕτως ἐδιόρισα τὸν προηγούμενον πάτερ κῦρ Γρηγόριον καὶ τὸν ἄλλον προηγούμενον πάτερ κῦρ Δοσίθεον καὶ τὸν Παρθένιον τὸν ἐδικόν μου καὶ τοὺς ἔστειλα μὲ γράμματα πρὸς τὸν ἠγούμενον τῆς Πόλεως καὶ τοὺς ἐπιτρόπους μας, τοὺς ὁποίους τῇ 23 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοὺς ἐξεπροβόδισα μὲ ἱλάμι³ τῆς κρίσεως, ἐγὼ δὲ ἀνέμεινα εἰς τὸ μετόχίον μας προσκαρτερῶντας τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει καὶ διὰ νὰ εὐρίσκωμαι πάντοτε ἐκεῖ διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἁγίου μοναστηρίου καὶ οἱ πατέρες νὰ μὲ στέλνουν ἀπὸ τὸ ἅγιον μοναστήριον ὅλα τὰ πρὸς χρεῖαν | τῆς ζωτροφίας μου. Μὰ ἡ Παναγία ὁποῦ εἶναι σ. 9 ἡ ἐλπὶς τῶν ἀεελπισμένων, ἡ σκέπη καὶ ἡ βοήθεια τῶν εἰς αὐτὴν προστρεχόντων καὶ διὰ νὰ πληρῶνεται καὶ ἐκεῖνο τὸ ἱερὸν λόγιον τοῦ Εὐαγγελίου, ὁποῦ λέγει τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ,

¹ Ἀχτιναμὲς = ἡ διὰ συμβολαίου ὑποχρέωσις, πᾶσα ἔγγραφος ἐπίσημος πράξις.

² Ἰκράμι = φιλοξενία.

³ Ἰλάμι = δικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ καδῆ.

ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς ἕναν Βοϊβόδα ὀνόματι Σουλεμὰν ἀγά, ἄνθρωπον τῆ ἀληθείᾳ δίκαιον καὶ ἄξιον πολλῶν ἐπαίνων καὶ ἐγώ, ἀφ' οὗ ἐπῆρα τὴν καλὴν φήμην αὐτοῦ καὶ ἀκούοντας τῶν πολλῶν ἐπαίνων, δὲν ἔλειψα νὰ προστρέξω πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ τοῦ διηγηθῶ τὰ κατ' ἐμὲ ὅλα καὶ οὕτως ἐποίησα. Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐπῆρα μερικὸν πεσχέςσιον, ὁμοῦ καὶ τὸν ἀχιναμέ καὶ τὸ φερμάνιον, καὶ ἐπῆγα πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἐπροσκύνησα, ὁ ὁποῖος μὲ ἐδέχθη ἱλαρῶ τῷ προσώπῳ καὶ ἱκράμι μὲ ἔκαμε. Ἄρχισε νὰ μὲ ἐρευνᾷ, πόθεν, ποῦ καὶ πῶς καὶ διατί ἦλθα; Ἐγὼ εὐθύς τοῦ ἐνεχείρισα τὸν ἀχιναμέ καὶ τὸ φερμάνι
 σ. 10 καὶ διαβάζοντάς τα ἕκατανύγη πολλὰ καὶ εὐλαβηθεὶς τὸν ἀχιναμέ | περισσότερον ἱκράμι μὲ ἔκαμε καὶ ἐρωτῶντάς με αὐτὸς καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπεκρινόμενον εἰς ὅλα τὰ πάντα καταλεπτῶς. Καὶ πάλιν αὐτὸς μὲ ἀπεκρίθη: Ἄφησε τὸν ἀχιναμέ σου καὶ τὸ φερμάνι σου ἐδῶ καὶ πῆγαινε ἡσύχασον εἰς τὸ κελλίον σου καὶ ἐγὼ θέλω τελειώσω τὴν ὑπόθεσίν σου ὡς ἐπιποθεὶς καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔλα πάλιν ἐδῶ καὶ οὕτως ἀνεχώρησα. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὴν αὖριον ἔστειλε καὶ ἔφερε τὸν καθῆ καὶ τοὺς ἀγαῖδες καὶ τοὺς ἄρχοντες καὶ διαβάζοντάς τα καὶ τὰ δύο ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τοῦ καθῆ: Τοῦτα κάνε τα ἱτζρά, πέρασέ τα εἰς τὸ καῖτι σου ¹ καὶ δός ² τὲς μουρασελέδες ² τοῦ καλογέρου, διατί ἐγὼ πείθομαι εἰς αὐτὰ καὶ δὲν θέλω τίποτας ἀπὸ αὐτούς, οὔτε χαράτζια ³, οὔτε νόμιστρα ⁴, οὔτε κανίσκια ⁵, οὔτε ἄλλο κανένα δόσιμον, ἔξω ἀπὸ τὴν δεκατίαν, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶναι ἐδική μου, ὀρίζει ἄλλος Σπαῆς ⁶, καὶ οὕτως ἔγινε. Ἐγὼ δὲ τὴν τρίτη ἡμέρα ἐπῆγα πρὸς αὐτὸν πάλιν κατὰ τὸν λόγον
 σ. 11 του διὰ προσκύνησίν του | καὶ πάλιν μὲ ἐδέχθη περιχαρῶς λέγοντάς με: Ἐ Ἐ, Πρωτοσύγκελλε, τὸ μουράτι σου ⁷ ἔγινεν, θέλω καὶ ἐγὼ ἀπὸ ἐσένα νὰ κάμης ντουβᾶ ⁸ διὰ λόγου μου καὶ ὅλοι οἱ καλογέροι σου καὶ μὲ ἐνεχείρισεν τὸν ἀχιναμέ καὶ τὸ φερμάνι καὶ τοὺς μουρασελέδες τοῦ καθῆ. Εὐθύς καὶ ἐγὼ ἐσηκώθηκα καὶ τὸν εὐχαρίστησα ἐγκωμιάζοντάς τον. Ἀγαλλόμενος ἀνεχώρησα καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ κελλίον μου δοξάζων καὶ ὑμῶν τὸν Θεὸν τὸν παρηγοροῦντα καὶ βοηθοῦντα τῶν πρὸς αὐτὸν προστρεχόντων καὶ ἀφ' οὗ ἡσύχασα ἄρχισα νὰ καλλωπίσω τὸ μετόχιόν μας ὁποῦ ἦταν βερανές ⁹. Ἐπῆγα

¹ Καῖτδ = ἐγγραφή.

² Μουρασελές = ἐπίσημον ἔγγραφον ἀρχῆς.

³ Χαράτσι = κεφαλικὸς φόρος.

⁴ Νόμιστρα = νόμμα δικαιώματα δι' ὑπηρεσίαν τινά.

⁵ Κανίσκιον = δῶρα ἰδιαίτερα προσφερόμενα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ἀτινα συνειθίζοντο καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον.

⁶ Σπαχῆδες = Ἦσαν κυρίως διακριθέντες στρατιωτικοί, οἵτινες δι' ἀμοιβὴν τῶν ἐλάμβανον τοὺς φόρους ὀρισμένων περιφερειῶν. Τσοποτός, Ἐνθ. ἀνωτ., 76 κ.έ., 93, 104, 113. Δ. Κασβίκη, Ἐγχειρίδιον τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὀθωμαν. δικαίου, Ἀθῆναι 1859, η, ιθ, ν. Ν. Μοσχοβάκη, Τὸ ἐν Ἑλλάδι Δημόσ. Δίκ. ἐπὶ Τουρκοκρ., Ἀθῆναι 1882, 24-25.

⁷ Μουράτι = ἐπιθυμία.

⁸ Ντουβᾶς = ἱερατικὴ εὐχή.

⁹ Βερανές = ἀσχημον, ἀτακτοποιήτον.

καὶ εἰς τὸ ἅγιον μοναστήριον ἀπάνω καὶ μπαίνοντας μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἶδα καὶ ἐκείνην κατασκοτεινὴν, χωρὶς στασιδία, ὁμοίως καὶ ἡ τράπεζα κατασκοτεινὴ, χωρὶς παράθυρα καὶ τὰ κελλία τῆς ὁμοίως. Βλέποντας ἐγὼ τοιαύτην ἀκαταστασίαν, δὲν ἔλειψα, εὐθύς ἤφερα μαστόρους. Ἐν πρώτοις ἀνοῖξα τῆς ἐκκλησίας πέντε παράθυρα μὲ τὰ τζιάμια. Ἐκαμα τὲς πόρτες, τὰ στασιδία ὅλα, ὁμοίως καὶ τὴν τράπεζα, ἀνοῖξα δύο παράθυρα καὶ αὐτὰ μὲ τὰ τζιάμια, | ἔκαμα τὴν τράπεζά τους καὶ τὸ ἀναλόγιον καὶ ἓνα ἠγουμενεῖον μὲ σ. 12
 τρεῖς ὀτᾶδες καὶ ἄλλα μεραμέτια¹. Εἰς αὐτὰ καὶ ἄλλα χρειαζόμενα, ἔκαμα ἕξοδα διὰ καθαροῦ καταστίχου καὶ πάισαν εἰς αὐτὰ ὅλα σοῦμα: 146: γρόσια. Πάλιν ἄς ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ προκειμένον διὰ τοὺς πατέρας ὁποῦ ἔστειλα εἰς Βασιλεύουσαν. Φθάνοντας ἐκεῖ, ἐνεχείρισαν τὰ γράμματα μου τοῦ ἠγουμένου καὶ τῶν ἐπιτρόπων, ἐπῆγαν καὶ πρὸς τὸν παναγιώτατον κύρ Σωφρόνιον καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν φανερόντως του τὰ πάντα καταλεπτῶς, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀπεκρίθη νὰ ἔχουν ὑπομονὴν καὶ θέλει τοὺς βοηθήσει μὲ κάθε τρόπον. Μὰ κρίμασιν, οἷς οἶδεν ὁ Θεός, μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος. Ἐμείναν οἱ πατέρες ἐκεῖ προσμένοντας τὸ ἀποβησόμενον, ποῖος ἔχει νὰ κατασταθῇ Πατριάρχης. Καὶ μετὰ δύο μῆνας κοινῇ γνώμῃ καὶ ψήφῳ ἔγινεν ὁ νῦν παναγιώτατος καὶ ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὁ Παλαιῶν Πατρῶν κύρ Γαβριήλ². Μετὰ ἱκανὰς ἡμέρας ἐπῆγεν ὁ ἅγιος καθηγούμενος τῆς Πόλεως | σ. 13
 μὲ τοὺς πατέρας, ὁμοῦ καὶ οἱ ἐπίτροποι τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν μοναστηρίου, καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ἀνήγγειλαν αὐτῷ τὰ πάντα καταλεπτῶς, ὁ ὁποῖος τῷ ὄντι ἀληθῆς ποιμὴν κατὰ τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀπεκρίθη: Μὴ ἔχετε καμμίαν ἔννοιαν, πατέρες, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς χαροποιήσω κατὰ τὸν πόθον σας. Καὶ μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἔστειλεν πάλι καὶ τοὺς ἔφερε ἔμπροσθέν του, παρόντες καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, τοὺς ἐζήτησεν τὸ παλαιὸν σιγίλλιον καὶ ἀντ' αὐτοῦ τοὺς ἔδωκεν νέον σιγίλλιον ἐν μεμβράναις, βεβαιωμένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν ἀρχιερέων, διαλαμβάνον εἰς τὸ ἕξις νὰ εἶναι μετόχιον τοῦ Θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ καὶ νὰ διοικῆται παρὰ τῶν Σιναϊτῶν πατέρων. Τοὺς ἔδωκεν καὶ χουτζέτι³ ἕκ μέρους τοῦ καζασκέρη⁴ καὶ κατὰ τὸ χουτζέτι ἔδωκεν ὁ καζασκέρης καὶ ἱλάμι μὲ τὸ ἕξ ἀποφάσεως νὰ γένη καὶ φερμάνι. Μὰ διὰ μερικὰ περιστατικὰ τοῦ καιροῦ ἐμποδίσθη τὸ ἱλάμι ἕναν χρόνον καὶ ἐπέκεινα. Ἐγὼ δὲ προσμένων ἐν τῇ Λειβαδίᾳ σήμερον καὶ αὖριον διὰ νὰ ἔλθῃ τὸ φερμάνι διαφεντευόμενος ἐδῶ | παρὰ τοῦ Σουλεμάν ἀγᾶ. Οἱ Σπαῆ- σ. 14
 δες τῆς Δαυλείας καὶ τοῦ Καστροῦ βλέποντας τὴν τόσῃν ἀργοπορίαν μας,

¹ Μεραμέτια = ἐπιδιορθώσεις.

² Γαβριήλ Δ' Πατριάρχης ἀπὸ 8 Ὀκτωβρ. 1780 ἕως 21 Ἰουνίου 1785. Μ. Γεδεών, Πατριαρχ. Πίνακες, 666. Ν. Ἑλληνομν. 7 (1910) 244 ἀριθ. ἐνθυμ. 471. Παπαρηγόπουλου, Ἱστορία, Εβ 212.

³ Χουτζέτι = ἐπίσημον ἔγγραφο.

⁴ Καζασκέρης = ἀνώτερος ὑπάλληλος.

ἐπήγαν εἰς τὴν Πόλιν καὶ ἔβγαλαν ἐδικὰ τοὺς φερμάνια φανερώνοντας μέσα ὅτι, κατὰ τὸ ἔκπαλαι, καθὼς ἐπλέρωνε τὴν δεκατιάν ἔτιζη πάλιν νὰ πλερώνῃ. Ἐκριθῆκαμεν. Εἰς τὴν κρίσι ὅμως τίποτας δὲν ἔκαμα, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶχα (καὶ δὲν εἶχα) φῶς καὶ οὕτως ἀπεφάσισεν ὁ καθὴς νὰ πάρουν τὴν δεκατία τους. Ἐγὼ πάλιν μὲ ὄλον τοῦτο δὲν τοὺς ἄφησα νὰ μετρήσουν, μόνον τοὺς ἔδωσα ἀπὸ κάποιον τι ἄσπρα καὶ οὕτως ἐτραβήχθησαν ἀπὸ ὅλα. Ἐγραψα τοῦ ἁγίου καθηγουμένου εἰς Βασιλεύουσαν καὶ τοῦ ἁγίου ἀρχιεπισκόπου διὰ νὰ μὲ προφθάσουν μὲ καμμίαν βοήθειαν. Ἐκεῖνοι μὲ γράφουσι πάλιν νὰ κάμω ὑπομονήν. Μὰ ἕως πότε; Δύο χρόνους ὑπομονή, ἀκόμη ὑπομονή; Ἐγὼ καὶ βλέποντας πῶς ἐκεῖνοι δὲν κατορθώνουν τίποτας, ἀπεφάσισα νὰ πηγαίνω ἀτός μου εἰς Βασιλεύουσαν νὰ κάμω τὴν δουλειά μου καὶ οὕτως ἔγινε. Ἐσυμβουλευθῆκα μὲ τοὺς πατέρας νὰ μὲ δώσουν ἓνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν ὁμήγου-

α. 15 ριν νὰ πηγαίνωμεν ὁμοῦ εἰς | Βασιλεύουσαν. Μὲ αὐτὸ ἀπεφάσισαν τὸν προηγούμενον κύρ Ἰωαννίκιον νὰ πηγαίνωμεν ὁμοῦ. Ἐζήτησα τὰ ἄσπρα μου ὅπου εἶχα ξωδευμένα τὰ 626: γρόσια καὶ δὲν μὲ ἔδωσαν οὔτε ὀβολόν. Ἐξόχως. Τὰ 250: γρόσια ὅπου ἔχουν νὰ μὲ δώσουν διὰ τὸν κόπον μου καὶ αὐτὰ ἔμειναν ἀπάνω τους. Οὔτε ἔξοδα μὲ ἔδωσαν διὰ τὸν δρόμον, μόνον ἐπῆρα ἀπὸ τὸν Πετράκη τοῦ Νάκου 30: γρόσια διὰ ἔξοδα τοῦ δρόμου. Ἐμισεύσαμεν ἀπὸ τὴ Λειβαδία εἰς τὰ 1782 Ἰουλίου 10 καὶ τῆ 26 τοῦ Αὐγούστου ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Πόλιν. Καὶ βλέποντάς με ὁ τε ὁ ἅγιος ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ ἅγιος καθηγούμενος ἀπόρησαν. Ὡς τόσον ἠσύχασα μερικὸν καιρὸν ἕως ἀνάλαβα ὀλίγον. Ἐκεῖ ἔλαβα ἀπὸ τὸν ἅγιον ἀρχιεπίσκοπον τὰ 120: γρόσια ὅπου μὲ ἔχρωστοῦσεν ὁ πάτερ Ἰωακείμ καὶ πλέρωσα τὸν ναῦλόν μας. Ἀπὸ τὴν Λειβαδία ἕως εἰς τὴν Πόλιν ἔκαμα ἔξοδα διὰ καθαροῦ καταστίχου, εἰς ἀγώγια, εἰς ναύλους καὶ εἰς τὴν ζωοτροφίαν μας καὶ πάϊσαν εἰς ὅλα σοῦμα γρόσια 72: καὶ εἰς τὰ δύο φερμάνια ἔξωδευσα σοῦμα 290: γρόσια καὶ εἰς τὰ χαρίσματα πάϊσαν γρόσια 100: . Ἐκαμα καὶ ἄλλα ἔξοδα ἐδικὰ μου, εἰς

α. 16 πλυστικά, εἰς τὸν καφέ, εἰς τὸν καπνὸ, εἰς τὸν ταμπάκο, εἰς τὸ ρακί | εἰς τὸ γλυκό, εἰς τὰ ψάρια καὶ χαβαρικά, εἰς τὰ καϊκάτικα, εἰς πωρικά καὶ εἰς ἄλλα χρειάζόμενα. Εἰς αὐτὰ ὅλα πάϊσαν σοῦμα 90: γρόσια. Ὅλα τὰ ἔξοδά μου ὅπου ἔκαμα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μέχρι τὴν σήμερον ὅλα τὰ ἔλαβα ὁμοῦ καὶ ὁ ἅγιος καθηγούμενος ἀπὸ τὸν ἄρχον κύρ Ἀρμάση. Καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον θέλω γράψαι τὰ ὅσα ἔξοδα ἤθελαν μὲ ἀκολουθήσει ἕως νὰ πηγαίνω εἰς τὴν Λειβαδίαν, εἰς πεσελίκια, εἰς ναύλους, εἰς ἀγώγια καὶ εἰς τὴν ζωοτροφίαν μας καὶ εἰς ἄλλα χρειάζόμενα.

Εἰς τὴν 1783: Ἰανουαρίου 28: Βασιλεύουσα.

Τὴν σήμερον ἐβαρκαρίστηκα εἰς τὸ καῖκι διὰ τὴν Λειβαδίαν καὶ διὰ τὴν ἐναντιότητα τοῦ καιροῦ ἔμεινα, καὶ τῆ 10: τοῦ Φεβρουαρίου ἐμίσεισα ἀπὸ τὴν Πόλιν καὶ μὲ πολλοὺς κινδύνους τῆ 10: τοῦ Μαρτίου, χάριτι Θεοῦ,

εὐωδόθημεν εἰς τὸ Ταλάντι¹. Ἐκεῖ ἔμεινα μερικῆς ἡμέρας διὰ νὰ κάμω τὸ φερμάνι ἰτζρά ὁποῦ εἶχα ἀπὸ τὸν καπετὰν πασιᾶν διὰ τὰ Ταλαντονήσια. Καὶ χάριτι τοῦ ἁγίου Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τὸ φερμάνι μου ἰτζρά τὸ ἔκαμα καὶ εἰς τὸ καῖτι τὸ ἐπέρασα καὶ ζάπτι μουρασελέ | ἐπῆρα καὶ τὰ νησία σ. 17 ζάπτι τὰ ἔκαμα καὶ τῇ 18: τοῦ Μαρτίου ἐριβάρια εἰς τὴν Λειβαδία καὶ ἀπόλαυσα ὅλους τοὺς φίλους ὕγιεις, καθὼς ἐπόθουν. Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐπῆγα πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον σιῶρ Σπυριδάκην εἰς χαιρετισμὸν του, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐνεχείρισα τὰ γράμματα τοῦ παναγιωτάτου Πατριάρχου κῦρ Γαβριὴλ καὶ τοῦ ἁγίου ἀρχιεπισκόπου μας, τὰ ὁποῖα τὰ ἐδέχθη εὐλαβῶς καὶ περιχαρῶς καὶ ἔμένα ἐξόχως μεγάλας περιποιήσεις μὲ ἔκαμεν. Ὁμοίως καὶ ὁ κῦρ Φίλος καὶ οἱ λοιποὶ ἄρχοντες ὅλοι μὲ ἐδέχθησαν περιχαρῶς. Ἐξόχως δὲ ὁ Βοϊβόδας ὁ Σουλεμὰν ἀγᾶς πολλὴν χαρὰν ἔλαβε καὶ μεγάλην περιποίησιν μὲ ἔκαμε. Ὁμοίως καὶ οἱ ἀγᾶδες ὅλοι μὲ ἐδέχθησαν περιχαρῶς. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐσυνάχθησαν ἅπαντες εἰς τὸν ἀγᾶ. Ἐκεῖ καὶ ὁ Καδῆ-ἐφέντης ἐδιάβασεν καὶ τὰ δύο φερμάνια, τὰ ὁποῖα τοὺς ἄρσαν κατὰ πολλὰ, μάλιστα καὶ μᾶς ἐπαίνεσαν, | τὰ ὁποῖα τὰ ἐπροσκύνησαν καὶ εἶπον τοῦ κατῆ ἐφέντη σ. 18 νὰ τὰ περάσῃ εἰς τὸ καῖτι καὶ νὰ μὲ δώσῃ καὶ τοὺς μουρασελέδες, καὶ οὕτως ἔγινεν, μάλιστα μὲ ὀλίγον τι δόσιμον τοῦ κατῆ-ἐφέντη. Καὶ μετὰ 10: ἡμέρας ἦλθεν καὶ ὁ Σπαῆς τῆς Δαύλειας, ἔφερεν καὶ αὐτὸς ἕν φερμάνι καὶ τὸ διάβασεν φανερώνοντας εἰς αὐτὸ ὅτι κατὰ τὸ παλαιὸν καθὼς πλέρωνε πάλιν καὶ τώρα νὰ πλερώνῃ δεκατρία καθὼς καὶ τὸ περισυνόν. Ὁμως ἄς ἔχη τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης² ὁ ἐκλαμπρότατος καὶ ὁ κῦρ Φίλος, ὁποῦ ἐστάθησαν ὁμοῦ καὶ ὁ ἀγᾶς καὶ τοῦ ἀπεκρίθησαν νὰ ἡσυχάσῃ, ὅτι δὲν κάνει τίποτας, ὅτι τοῦ καλογέρου τὰ φερμάνια εἶναι πολλὰ ἰσχυρά. Καὶ οὕτως ἔμεινε φοβερῆτας, ἐγὼ δὲ ἐπῆγα εἰς τὸ κελλίον μου καὶ ἡσύχασα. Τότε ἐρευνήσας τὰ κατὰστικὰ μου ὅπου ἔκαμα ἀπὸ τὴν Πόλι ἔως εἰς τὴν Λειβαδία, ἐν πρώτοις εἰς τὰ γυαλικά, εἰς τὰ κίτερνα μεστουπάπουτζα³, εἰς τὰ μαῦρα | μεστουπάπουτζα, εἰς τὰ γλυκά, εἰς τὰ χιλάλια, εἰς τοὺς λουλέ- σ. 19 δες, εἰς τὰ καϊκάτικα, εἰς τοὺς ναύλους, εἰς τὰ ἀγώγια, εἰς τὸν κατῆ τοῦ Ταλαντίου καὶ εἰς τὴν ζωοτροφίαν μας ὅλοι καὶ εἰς ἄλλα χρειαζόμενα. Εἰς αὐτὰ ὅλα αἴψαν διὰ καθαροῦ καταστίχου γρόσια 317. Ἐγὼ δὲ τὴν Λαμπρὰ τὴν ἔκαμα μέσα εἰς τὴν Λειβαδία καὶ τὴν γ' ἐβδομάδα τῆς Λαμπρᾶς ἀνέβηκα εἰς τὸ ἅγιον μοναστήριον, μὲ γνώμην τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ γράμμα ἐδικόν του πρὸς τοὺς πατέρας, ὁμοῦ καὶ τοῦ κῦρ Φίλου, διὰ νὰ περιλάβω τὸ ἅγιον

¹ Ταλάντι = Ἀταλάντη, ἔδρα ἐπισκόπου τοῦ Ταλαντίου, ὕψ' ὄν ὑψηγοτο ἡ μονή. Παπαμιχαλόπουλος, Ἐνθ' ἀνωτ., 500-501.

² Ἡ μονὴ τοῦ Σινᾶ, ἥτις πρὶν ὀνομάζετο Μονὴ Σινᾶ-Μεταμορφώσεως-Ἁγίας Βάτου. Ἰδ. ὠραίαν περιγραφὴν τῆς μονῆς ὑπὸ Ἀ γ. Ζάχου, Τὸ ὄρος Σινᾶ καὶ ἡ μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, Ἀθήναι 1937.

³ Εἶδος ὑποδημάτων μέσα ἀπὸ τὲς γαλότσες.

μοναστήριον ὡς Σιναίτικον καὶ νὰ δώσω καλὸν νιζάμι¹ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς πατέρας. Καὶ φθάνοντας ἀπάνω μὲ ἐδέχθησαν ἅπαντες ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ καὶ περιχαρῶς καὶ εὐφράνθημεν ἀλλήλως ψυχικῶς καὶ σωματικῶς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ τῇ παναχαράντῳ Αὐτοῦ Μητρί, σὺν τῇ Χριστοῦ Νύμφῃ Παρθένῳ καὶ πανσόφῳ Αἰκατερίνῃ, διὰ ταύτην τὴν καλὴν ἔκβασιν καὶ μιᾷ
 α. 20 τῇ | φωνῇ ἅπαντες εἶπομεν κατὰ τὸν Θεολόγον «ἀρχῆς καλῆς κάλιστον εἶναι καὶ τέλος».

Καὶ τῇ 14: τοῦ Μαΐου ἐσύναξα ὅλους τοὺς πατέρας τοῦ μοναστηρίου καὶ ἐπῆρα τὸν λογαριασμὸν τοῦ παλαιοῦ ἡγουμένου κὺρ Ἰωάσαφ καὶ τοῦ σκευοφύλακος κὺρ Γρηγορίου διὰ τὴν ἀπερασμένην χρονίαν διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα. Καὶ πάλιν ἐκατάστησα ἄλλον δίκαιον ἅμα καὶ ἡγούμενον τὸν πάτερ κὺρ Νικηφόρον καὶ οἰκονόμον τὸν πάτερ κὺρ Δοσίθεον καὶ σκευοφύλακα ἅμα καὶ πνευματικὸν τὸν πάτερ κὺρ Ἰωαννίκιον. Καὶ ἅπαντα τὰ διακονήματα τοῦ ἁγίου μοναστηρίου τὰ ἐσύστησα. Ἐβγαλα καὶ τρία ταξείδια νὰ περιέρχονται εἰς τοὺς χριστιανούς χάριν ἐλεημοσύνης, μὲ ἀπανταχοῦ² καὶ μὲ ἱερὰ κειμήλια τοῦ ἁγίου μοναστηρίου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Μαΐου 22: ἐσύναξα πάλιν τοὺς προεστῶτας τῆς μονῆς ταύτης, τὸν τε ἅγιον δίκαιον ἅμα καὶ ἡγούμενον πάτερ κὺρ Νικηφόρον καὶ
 α. 21 τὸν ἅγιον οἰκονόμον πάτερ κὺρ Δοσίθεον, τὸν ἅγιον σκευοφύλακα | ἅμα καὶ πνευματικὸν κὺρ Ἰωαννίκιον καὶ τὸν προηγούμενον πάτερ κὺρ Γρηγόριον καὶ ἐρευνήσας ἐγὼ αὐτὸς καταλεπτῶς διὰ νὰ μὲ φανερώσουν ὅλον τὸ χρέος τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου νὰ τὸ καταστρώσω ὅλον κατ' ὄνομα καὶ ἰδοὺ ὡς κατωτέρω φαίνεται. Ἐν πρώτοις:

Τοῦ Γετίμ ἀγᾶ εἶναι	γρόσια	294 :
τοῦ Μαμάνη	γρόσια	460 :
τοῦ Κελέσι	γρόσια	0460 :
τοῦ Σέχ Ἰαχμέτι	γρόσια	0230 :
τοῦ Μισὲ Μικὲ τοῦ Χιώτη	γρόσια	0240 :
τῆς Χειμώναινας	γρόσια	0057 :
τοῦ Μαστρομάρκου	γρόσια	86 :
τοῦ Σίδερη τοῦ Πολίτη	γρόσια	70 :
τῶν Διαγουρτόπουλων	γρόσια	120 :
τοῦ Ἰωαννίου Βασιλεία	γρόσια	350 :
τοῦ Εὐσταθίου Αὐγερίκου	γρόσια	60 :
τοῦ Παπανικολῆ Κραβαρίτη	γρόσια	134 :
τοῦ Ἰωαννίου Μπουζα	γρόσια	200 :
Εἰς μεταφορὰν τὰ ἄνωθεν σοῦμα		<u>2760 :</u>

¹ Νιζάμι = νόμος.

² Ἀπανταχοῦσαν. Ἡ ἀπανταχοῦσα εἶναι ἐπιστολὴ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ χριστιανούς. Ἀθηνᾶ, 37, (1925) 189.

	Ἐκ μεταφορᾶς	2760 :	
τοῦ Βλάχου Ἀναστάση	γρόσια	400 :	σ. 22
ἔγιναν τὰ ἄνωθεν σούμα	γρόσια	3160 :	
ἢ ὀπισθεν σούμα εἶναι	γρόσια	3160	
τοῦ Κωνσταντίνου Λίκαινα	γρόσια	280 :	
τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ταξιάρχου	γρόσια	070 :	
τοῦ Ζέκιου Στρέφου	γρόσια	140 :	
τοῦ Λουκά Ξύδη	γρόσια	360 :	
τοῦ Χρήστου Κραβαρίτου	γρόσια	60 :	
τοῦ ἁγίου πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀθήνας	γρόσια	120 :	
τοῦ Πασματζῆ	γρόσια	240 :	
τοῦ Μαστρονίκου	γρόσια	300 :	
τοῦ Γεώργιου Κραβαρίτου	γρόσια	60 :	
τοῦ Γεροθανάση Κληρονόμου	γρόσια	120 :	
τοῦ Γεωργίου Σακελλαρίου	γρόσια	120 :	
τοῦ Χατζηδιονυσίου Κραβαρίτου	γρόσια	240 :	
τοῦ Μελισάρι	γρόσια	360 :	
τοῦ πάτερ Ἀθανάση	γρόσια	060 :	
τοῦ Ἀρμάση κὺρ Σταυράκη Πολίτου	γρόσια	1680 :	
καὶ τοῦ ἁγ. πρωτοσυγκέλλου καὶ γέροντός μας	γρόσια	350 :	
ὁποῦ ἔγιναν ὅλα ὁμοῦ σούμα	γρόσια	7720 :	
Αὕτη εἶναι ἡ σούμα τῶν ρωμαίων ἀσπρῶν.			
Γεράσιμος Πρωτοσύγκελλος Σιναΐτης καὶ Ἐξαρχος.			
Ἰδοῦ ὁποῦ σημειῶνω καὶ τὰ ἄλβανίτικα ἄσπρα.			
Ἐν πρώτοις τοῦ Σουλφυλιάτη	γρόσια	1050 :	σ. 23
τοῦ Σούλου Μπάλιου	γρόσια	600 :	
τοῦ Ἰλάμ ἁγᾶ	γρόσια	700 :	
τοῦ Μπεκηράκου	γρόσια	120 :	
καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ του τοῦ Ἀχμέτ	γρόσια	200 :	
ἔγιναν καὶ αὐτὰ ὅλα σούμα	γρόσια	2670 :	
εἶναι καὶ τὰ ρωμαίικα τὰ ἄσπρα	γρόσια	7720 :	
ὁποῦ ἔγιναν ὅλα ὁμοῦ σούμα	γρόσια	10390 :	

Τοῦτο εἶναι τὸ χρέος τοῦ ἁγίου μοναστηρίου.

Ἐγὼ ἀπορῶ κατὰ τὴν ἀλήθειαν τόσο χρέος πόθεν ἔχει νὰ ἔβγη, ὁποῦ θέλει τὸν καθέκαστον χρόνον μόνον τὸ διάφορον τῶν ἀσπρῶν 1500 : γρόσια, θέλει καὶ ἔξοδα τὸ μοναστήριον τὸν καθέκαστον χρόνον, ῥόγες κοπελιῶν, ἐνδύματα, ὑποδήματα καὶ ἄλλα χρειαζόμενα 2000 : γρόσια καὶ ἐπέκεινα. Μόνον ὁ ἅγιος Θεὸς καὶ ἡ Παναγία νὰ γένη ἴλωος εἰς αὐτοὺς νὰν τοὺς βοήθησιν νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ αὐτὸ τὸ βαρῦτατον χρέος. Ἀμήν.

Γεράσιμος.

σ. 24 | Ἐδῶ σημειῶνω καὶ τὰ πράγματα ὅλα τοῦ μοναστηρίου κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα. Χωράφια ἔχουν ἀρκετά, τρία ζευγάρια μόνον δουλεύουν. Ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά των ὀλιγοστὸν σιτάρι μόνον τοὺς περισσεύει. Τὰ ἀμπέλια τοὺς πρὸς αὐτάρκειάν τους μόνον. Πρόβατα ἔχει 1500: γίδια ἔχει 1500. Τὸ βούτυρον τους καὶ τὸ τυρὶ τους μόλις τοὺς ἀρκεῖ. Φοράδες ἔχει 120: διὰ τὰ ἀλώνια τους. Γελάδια ἔχει 90: διὰ ταμαζλίκι, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι τῶν καλογέρων τὰ τριδίπλα. Ἀπὸ τοῦ Καστρίου τὸ μετόχιον ἀπολαμβάνει μερικὸν λάδι πρὸς αὐτάρκειαν μόνον τοῦ μοναστηρίου καὶ μερικὸν σιτάρι.

Αὕτῃ εἶναι ὅλη ἡ κυβέρνησις τοῦ μοναστηρίου.

Γεράσιμος.

σ. 25 | Τὸ αὐτὸ ἔτος, τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰουνίου μηνός, ἐμίσεισα διὰ τὸν Σάλανα διὰ νὰ διαβάσω καὶ ἐκεῖ τὰ φερμάνια διὰ τὸ Καστρί, νὰν τὰ κάμω ἡτζερά, νὰ τὰ περάσω εἰς τὸ κáιτι καὶ νὰ πάρω τοὺς μορασελέδες ἀπὸ τὴν κρίσι. Εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἃς εἶναι καλὰ ὁ ἐκλαμπρότατος σιῶρ Σπυριδάκης καὶ ὁ Σουλεμάν ἀγᾶς Βοϊβόδας τῆς Λειβαδίας, μὲ ἐσυντρόφεισαν μὲ γράμματά τους πρὸς τοὺς ἐκεῖσε κρατοῦντας, λέγω εἰς τὸν Βοϊβόδα, εἰς τοὺς Ἁγιάνηδες¹, εἰς τὸν Μουσταφᾶ ἀγᾶ Τζερπήνι καὶ εἰς τὸν ἅγιον Σαλώνων. Ὅθεν πηγαινάμενος εἰς τὸ Χρυσὸ ἠῦρα ἐκεῖ τὸν Μουσταφᾶ ἀγᾶ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπῆγα καὶ τὸν ἐπροσκύνησα μὲ τὸ πεσχέσι μου, τοῦ ἐνεχείρισα καὶ τὰ γράμματα ὁμοῦ καὶ τὸν ἀχτιναμέ | καὶ τὸ φερμάνι, τὰ ὁποῖα διαβάζοντάς τα μεγάλη χαρὰν ἔλαβεν καὶ πολλὴ ἡκράμι μὲ ἔκαμε καὶ μὲ ἱλαρὸ τὸ πρόσωπον μὲ εἶπεν: "Ἐ Πρωτοσύγκελλε, καλῶς ὤρισες, μὴν ἔχῃς καμμίαν ἔγνοια, ἡ δουλειά σου εἶναι ἐδική μου καὶ θέλεις μένει εὐχαριστημένος" καὶ οὕτως ἔγινεν. Καὶ τῇ ἐπαύριον καβαλίκευσεν ἀτὸς του ὁμοῦ καὶ ἐγὼ καὶ ἐπῆγαμε εἰς τὸν Σάλανα, τὰ ἴσα εἰς τὸ ἐδικόν του κονάκι καὶ τὰ ἡκράμια ὁποῦ μὲ ἔκαμε δὲν περιγράφονται. Ὡς τόσον πρῶτα ἐπῆγεν ἀτὸς του καὶ ἀντάμωσε τὸν Βοϊβόδα, τοὺς Ἁγιάνηδες καὶ τὸν καδῆ καὶ τοὺς ἐφανέρωσε τὰ πάντα. Μετέπειτα ἐπῆγα καὶ ἐγὼ μὲ τὸ πεσχέσι μου εἰς τὸν Βοϊβόδα καὶ τὸν ἐπροσκύνησα, | ὁ ὁποῖος μὲ ἐδέχθη περιχαρῶς. Τοῦ ἐνεχείρισα τὸν ἀχτιναμέ, τὸ φερμάνι καὶ τὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα διαβάζοντάς τα πολλὴν χαρὰν ἔλαβε, καὶ ἡκράμη μὲ ἔκαμε. Ἐπειτα μὲ εἶπεν νὰ πηγαινῶ νὰ ἀνταμῶσω τοὺς ἀγᾶδες καὶ τὸν καδῆ καὶ αὐτὸς πηγαινέει καὶ τὸν μιλεῖ, καὶ οὕτω ἐποίησα. Ἐπῆγα εἰς τὸν Ἀπτουᾶ ἀγᾶ καὶ εἰς τὸν Ἰπραῆμ ἀγᾶ, οἱ ὁποῖοι, ἠξεύροντές με καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον, μὲ ἐδέχθησαν περιχαρῶς, τοὺς ὁποῖους τοὺς ἔδωσα καὶ τὰ ἐδιάβασαν, τὰ ὁποῖα τοὺς ἄρεσαν. Καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιον μὲ ἀπεκρίθησαν, καθὼς καὶ ὁ Βοϊβόδας καὶ τὴν ἄλλην ἡμέρα ἐπῆγα εἰς τὸν καδῆ μὲ τὸ πεσχέσι μου καὶ τὸν

¹ Ἁγιάνηδες: Προεστοὶ χωριῶν, οἵτινες ὁμως δὲν ἐξελέγοντο ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἀλλὰ διωρίζοντο ὑπὸ τοῦ πασᾶ. Μοσχοβάκης, "Ἐνθ' ἀνωτ., 297. Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν προεστώτων ἴδ. Ἄ. Σιγάλα. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα, Ἑλληνικά, 3(1930)68 κ. ἔ.

ἐπροσκύνησα. Ἦῦρα καὶ τὸν Μουσταφᾶ ἁγᾶ ἐκεῖ. Ἐνεχείρισα τοῦ καθῆ τὸν ἀχιναμέ καὶ διαβάζοντάς τα μὲ ἐδέχθη περιχαρῶς καὶ ἠκράμι μὲ ἔκαμε. Ἐπειτα ἄρχισε νὰ μὲ ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἁγίου μοναστηρίου καὶ περὶ τῆς Αἰγύπτου ἀρκετὴν ὥρα. Τοῦ ἀπεκρίθηνκα | καὶ ἐγὼ εἰς ὅλα καθὼς μ' ἐφώτισεν σ. 28 ὁ ἅγιος Θεός. Ἐπειτα ἄρχισεν νὰ μὲ ἐρωτᾷ περὶ τῆς ὑποθέσεώς μου. Τοῦ εἶπα καὶ ἐγὼ ὅλην τὴν ἱστορία ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τοῦδε. Αὐτὸς δὲ διὰ νὰ φράγη παρᾶδες ἄρχισε πρόφασες περὶ τοῦ ἀφιερωτικοῦ φερμανίου πῶς δὲν διαλαμβάνει ρητῶς πῶς ἀφιερώθη εἰς τὸ Σινᾶ, μόνον πῶς ἐδόθη νὰ διοικῆται παρὰ τῶν Σιναιτῶν διὰ τὸ καλὸν νιζάμι. Ἐπειτα καὶ ἐγὼ τοῦ ἔδειξα τὸ χουτζέτι καὶ τὸ ἰλάμι καὶ βλέποντάς το ἔμεινεν ἀναπολόγητος. Ἐπειτα μὲ λέγει ὅτι ὁ Σπαῆς μας δὲν εἶναι ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ ἔλειπεν εἰς τὴν Πόλι¹. Τότες ἐγὼ τοῦ ἀπεκρίθηνκα: Ἀφέντη, ἐσὺ εὐρέθης ἐδῶ κριτῆς νὰ κρίνης δικαίως καὶ τὰ βασιλικά φερμάνια νὰν τὰ κάμης ἠτζρά: τώρα καὶ τὰ ἐδικά μου φερμάνια νὰν τὰ κάμης ἠτζρά καὶ νὰ τὰ περάσης εἰς τὸ κᾶϊτι, νὰ μὲ δώσης καὶ τοὺς μουρασελέδες νὰ πηγαίνω νὰ δώσω κανένα νιζάμι καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος | ὁ Σπαῆς ἀπὸ τὴν Πόλι, εἰ μὲν καὶ ἤθελε κάμει ἡταέτι² εἰς τὸν ἀχι- σ. 29 ναμέ, εἰς τὰ βασιλικά φερμάνια καὶ τῆς κρίσης τὴν ἀπόφασιν, ἔχει καλῶς, εἰ δὲ μὴ ἐγὼ παίρνω τοὺς καλογέρους ὅλους καὶ ἀφίνω τὸ μοναστήρι ἔρημον καὶ πηγαίνω εἰς τὴν Πόλι καὶ δίδω τὰ φερμάνια ἐκεῖ ὅπου μοῦ τὰ ἔδωσαν καὶ ὕστερα ἄς δώσῃ τὸ τζοχάπι³. Ἀκούοντας λοιπὸν ταῦτα καὶ ἄλλα τὸ ἔκαμε ἠτζρά, τὸ πέρασεν εἰς τὸ κᾶϊτι, μὲ ἔδωσεν καὶ τοὺς μουρασελέδες μὲ ὀλίγον τι καὶ λαμβάνοντάς τα τὸν ἐπροσκύνησα καὶ ἀνεχώρησα. Ἐπειτα ἐπῆγα εἰς τὸν Βοϊβόδα καὶ εἰς τοὺς ἀγᾶδες καὶ τοὺς ἔδωσα τὴν εὐχαριστήσιν, τοὺς εἶπα τὰ πάντα καθὼς ἀκολούθησαν, οἱ ὅποιοι πολλὰ τὸ ἐχάρηκαν, καὶ οὕτως ἐζήτησα παρ' αὐτῶν τὴν ἄδειαν, τοὺς ἄφησα τὴν ὑγίαν καὶ ἀνεχώρησα καὶ τοῦ πουργὸ ἐκαβαλικεύσαμεν ἀντάμα πάλιν μὲ τὸν Μουσταφᾶ ἁγᾶ καὶ ἐπῆγαμεν εἰς τὸ Χρυσό, εὐθυμήσαμεν καὶ ἐκεῖ μὲ τὸν ἅγιον | Σαλώνων καὶ τοῦ πουργὸ σ. 30 ἐμίσευσα ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Λειβαδία νὰ δώσω τὰς εὐχαριστίας τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ τοῦ Βοϊβόδα, νὰ τοὺς πῶ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς τὰ πάντα καταλεπτῶς καὶ οὕτως ἐποίησα. Καὶ τῆ δεκάτῃ δευτέρῃ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἀνέβηκα εἰς τὸ ἅγιον μοναστήριον καὶ ἠσύχασα δοξάζων καὶ ὑμῶν τὸν Θεὸν ὅπου μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τόσα πελάγη. Ἄμποτες ὁ ἅγιος Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Αὐτοῦ Μητροῦς καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος παρθένου καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ στερεωθοῦν ὅλα καλιότερα.

Ἄμῆν.

¹ Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν ἰδιοκτησίας ἤτο ἀπαραίτητος ἡ ἐγκρισὶς τοῦ Σπαῆ. Κασβί-
κῆς, Ἐνθ' ἄνωτ., ἰθ.

² Ἰνταέτι = χάρισμα.

³ Τζοχάπι = ἀπάντησις, λόγος, δικαιολογία. Τὴν ἐξήγησιν τῶν πλείστων τουρκικῶν λέξεων ὀφείλω εἰς τὸν κ. Παπαευγενίου, Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν, τὸν ὁποῖον καὶ θερμῶς εὐχαριστῶ.

- σ. 31 Ἐξῆλθε τὸ παρὸν ἐκ τῶν ἀρχείων | τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ Θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ καὶ ἐπεδόθη τῷ ἡμετέρῳ Πρωτοσυγκέλλῳ Κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Γεωργιάδῃ.

1871 Αὐγούστου 12.

Σίναιον ὄρος

Τ. Σ. + ὁ Σιναίου ὄρους Καλλίστρατος.

- σ. 126 | Ἐν ἔτει 1783 Ἰουνίου 15: Ἱερουσαλήμ.

Τὴν σήμερον εἰς ἐνθύμησι γράφω τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολούθησαν τῶν πατέρων τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸ κατὰ τὴν Λειβαδίαν εὐρισκόμενον, ἀπὸ τὰ 1780: Μαΐου 10: ὅπου ἐκίνησαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Πόλι καὶ τὸ ἐπροσήλωσαν εἰς τὸ Θεοβαδίστον ὄρος τοῦ Σινᾶ, μέχρι τὴν σήμερον ὅπου ἐστερεώθη, εἰς τὰς 1783: Ἰουνίου 13: καὶ ἐπάισαν διὰ καθαροῦ καταστήχου, ἐν πρώτοις, εἰς ναύλους, εἰς πεσελίκια, εἰς τὰ φερμάνια, εἰς τὰ σιγίλλια, εἰς τὸ χουτζέτι, εἰς τὸ Ἰλάμι, εἰς τὰ γράμματα τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἀρχόντων, εἰς τὰς δωρεάς, εἰς τὰ καϊκάτικα, εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ ἑξάρχου τὰ πρῶτα καὶ εἰς τὰ δεύτερα ὅπου ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόλι, εἰς τὰ δεύτερα φερμάνια ὅπου ἔκαμεν, εἰς ναύλους, εἰς τὴν ζωοτροφίαν τους, εἰς τὴν Λειβαδίαν καὶ τὸν Σάλωνα, εἰς τοὺς κατῆδες, πρῶτα καὶ δεύτερα, εἰς αὐτὰ ὅλα πάισαν σούμα τὸν ἀριθμὸν γρόσια: 5083:

- σ. 127 λέγω πέντε χιλιάδες καὶ ὀγδοήκοντα τρία γρόσια καὶ τέλος. | Ἐκαμαν καὶ οἱ πατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ ἕδικά τους ἔξοδα. Ἐν πρώτοις εἰς τὰ δύο ταξῆτ φερμάνια, εἰς τοὺς κατῆδες, εἰς τὸν καπετὰν πασιᾶ τὸ φερμάνι δια τὰ Ταλαντονήσια καὶ εἰς τὸ δεύτερον φερμάνι διὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν καθῆ διὰ τὸ ζάπτι μουρασελὲ εἰς αὐτὰ ὅλα πάισαν γρόσια 520: λέγω πεντακόσια εἴκοσι γρόσια ὅπου ἔγιναν ὅλα σούμα 5600: γρόσια.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΞΑΝΑΛΑΤΟΣ